

השקפת-עולמם היא רק תירוץ ל- מעשיהם הנפשעים, הבאים לספק את יצרניהם הפליליים. בוודאי אין לשער, לדוגמה, שיש איוו השקפת- עולם המצויה לירות במישפחה שלוה.

אך אפילו אנשי האופוזיציה מכ- ריזים, שאין הם וחלילה להוציא את תנועת כך אל מחוץ לחוק. האם לא הבינו, שהתנועה הזאת עשתה זאת בעצמה, מגילת-העצ- מאות מבטיחה חופש-הפולחן לכל הדתות, ומגנה על מיעוטים דתיים ולאומיים. על כן, האיום לשלול את זכויותיהם והניסיון להצר מו- סדות הדת המוסלמים נוגדים למי- גילה, בעלי אופי פלילי מובהק, עת לפעול במיסגרת החוק - ר לא רק לדבר, לא נהיה כריפובלי- קה הוויימרית, אשר התאבדה מי- רוב ליברליות. אין לחכות ש- מיסגד אל-אקצא יעלה בלהבות. כשהרייסטטג נשרף - כבר היה מאוחר.

שלום וינשטיין, הרצליה

דגלים פליליים

המישטרה מנעה משני אזרחים להשתתף בעצרת שנערכה ברישיון.

ביום האדמה לפני שבועיים נשללה מאיתנו, חברי שבתאי לוי ואנוכי, הזכות להפגין.

כדרך לכפר טיבה עצרה אותי המישטרה כשל סמל קטן שענדתי. סמל של המועצה הירושלית ל- שלום ישראל-פלסטין, שבו נצבים זה לצד זה דיגלי ישראל ופלסטין. סמל זה הותרם ממני בתואנה ש- אינו חוקי, ומסיבה זו גם נעצרתי. חברי, שבתאי לוי, נעצר מפני שענד סמל שעליו כתוב: "אוני- ברסיסט ביר-ז'יח".

מכיוון שסמלים אלה הם חוקיים לחלוטין, לא נותר אלא להסיק שכונתם של השוטרים היתה לשי- לול מאיתנו זכות בסיסית בדמור- קרטיה - הזכות להפגין.

בנימוח זולמן, ראשון-לציון

שר הטימיון המטייל

שר-האוצר מסתלק מה- ארץ, ומשאיר את הרס"ר עזרא סזן לטרטר את ה- רופאים.

קופת המדינה (בעברית עתיקה: טימיון) ריקה. המדד עולה ורורות הדולרים יורדות. אך שר-האוצר סבור שימים אלה הם המתאימים ביותר לטייל בחבתי העולם, לי- שאת נאומים נמצאים לפני יהודים קשישים ומתמוגגים. למה לא - בישראל יש לו משהו יותר נעים לעשות? מ"מ עם הרופאים הוא בוודאי עניין פחות מסעיר מאשר איסוף תרור- מות בארוחות-ערב מפוארות. זה גם עניין פחות מכניס. חוץ מזה, הוא הרי שר. ובמה ניכר שר אם לא בנסיעות חינוס לחו"ל? אנו, שלא כמו יהודי אמריקה, נילאץ להסתפק במנכ"לו המחמיץ פנים, המנסה להוליך שולל את הרופאים.

דורון גל, תל-אביב

לידיעת

הקוראים

קוראים השולחים מיכי תבים מתבקשים לנפח אותם בקצרה, לכתוב אך תם במנות-נתיבה כי רוחח כפול ועל צידו האחד תלכד של חנייר. עדיפות תינתן למצפים תמנות למיכתביהם.

פאשיסטים בישראל

"מיין קמפף" של מאיר כהנא והאייט-אללה ארי- אל.

מתמעטים האנשים, אשר ראו בעיניהם את התנועה הנאצית בהת- הוותה התעמקו בתורתה מראשי- תה, וחוו את הוילול מצד אישי גרמניה בסכנה הפאשיסטית. עם התערורות והתרחבותה של תנועה כך, נדהמנו לא רק מהדמיון אלא מהזהות המוחלטת בין העק-

(המשך מעמוד 26) ממדיניות חופשית-כביכול, המורי- מה ממון לכיסם על חשבון המא- מינים-הדיוטות המסייעים בידיהם, משולהבים על-ידי ההסתה הלא-ר מנית חסרת הרסן.

ובאשר ל-תרבות האשכנזית" של מר דנקנר - היכן היא מסתתרת? למרות כטהובן, באך, היינה, הרי מה שבולט לכל מבקר בישראל או מי שפגש את נציגי ה-"אשכנ- זים" בחו"ל הוא חוסר-התרבות המופגן של ישראלים רבים. גרוע מזה: המאפיין את קו המחשבה

עור עבה

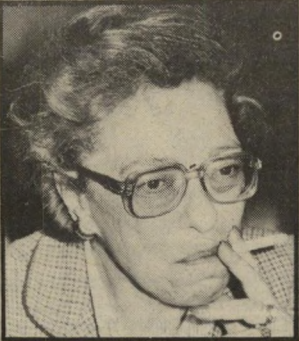
"את מכירה את פנינה רוזנבלום?" נשאלה ת"כ שרה דורון על-ידי שרית ישי ("העולם הזה" 2379). "אין תגובה", היתה התשובה של הגברת דורון.

תמהתי. אני מתפלאת על זיכרוןך הקצר, גברת דורון. הרי את זו שהיזמנת אותי לארוחת-צהריים בכנסת, ואחרי ארוחתנו עודדת אותי להצטרף למיפלגה.

הזמנתי על-ידי מוכירתך ללוחך בביקורך בבית-הספר לילדים מעוטי-יכולת, בהזדמנות אחרת פגשתי בך במשרדך במיפלגה הליברלית בתל-אביב.

כמו-כן הצטרפתי אלייך לישיבה סגורה של חברי מחנה אברהם שריר במיפלגה, וכן הצטרפתי אלייך למיפגש של נשות הליברלים, לשמוע הרצאה מפי שר-המישפטים, משה גיסים. פגישה זו זכורה לי היטב, משום שבמכוניתי חלה תקלה, אחרי שהיסעתי אותך לביתך, בסיומו של הערב.

כמה פעמים התקשרה מוכירתך ושלחה לי הזמנות לפעילויות שונות במיפלגה, שאתן נאלצתי לדחות בשל עיסוקי השונים.

קוראת רוזנבלום מרואיינת דורון "מטפחת את חיצוניותה..."

שמחתי לפגוש בך בביקורי הרבים בכנסת ולגלות מצידך יחס אוהד, כאשר ביקשתי ממוכירתך לסדר לי אישור כניסה קבוע לכנסת ואני ממשכה להתפלא. לעיתון אחר סיפרת שלא ידעת מה אני מייצגת, ושבמיפגתכם יש אנשים שמרגים, שאני איני מוצאת חן בעיניהם. מהו, אם כן, התוכן האמיתי של מיפגתך - ליברלי או שמרני? החרדה את לתדמתך? האם אפשר לספר עלייך את הרכילות שמספרים עליי - היא מטפחת את חיצוניותה ואין לה תוכן פנימי?"

ואני ממשכה להתפלא. האם את מקשיבה לרכילות, האם אין לך כושר-שיפוט משלך? הרי פגשתי בי כמה פעמים. זכורה לי היטב שיחתנו הטלפונית שבה סיפרתי לך על הרכילות שגונבה לאוזניי, על כמה אנשים המתנגדים להצטרפותי למיפלגה. את אמרת: "רכילות לא משפיעה עליי, רק אני קובעת מה אני מרגישה וחושבת על כל אדם!"

הערצתי את מאבקך למען הנשים ומקומן בחברה, דאגתי בכל האמצעים שעמדו לרשותי - ערי-ראיונות, העיתונות וכדומה - לדבר בשיבחך ובשבח רעיונותייך. עודדת אותי באשר למעורבות פוליטית. עודדת אותי להאמין בדרכה של המיפלגה הליברלית, דאגת לצרף אותי כחברה במיפלגה ואמרת לי: "פנינה, בשביל להיות בפוליטיקה צריך עור עבה."

עכשיו, אחרי שהבהרת שאינך מעוניינת בקשר איתי, הבנתי למה התכוונת אז. פנינה רוזנבלום, תל-אביב

הישראלי הוא חוסר-ההתחשבות בי ערכים אנושיים, בזכויות בסיסיות. הדבר מתבטא החל בזילול בחיי אדם שאינו יהודי, וכלה בזילול בבני עדות המזרח. זילול זה לא החל כעת, אלא באותם ימים של "ישראל היפה והקטנה", אשר הודות למאמצים חינוכיים ממושכים מהווה את תר- בת-היסוד הישראלית - ומר דנקנר הוא רק אחד ממוצריה. רות שירמן, גלגו

שאל כל הפאשיסטים האמיתיים.

אנו

אורית רינגל איגוד הבנקים, אילנה הראל, אילנות דיסקונט, אוסי רוקח, אריאלה הררי, ארלט בסיס, ארנה טמיר, בנק דיסקונט, בנינו, בריטיש אירווייס, גולד פרוסט, גיל אלקטרוניקה, ג'מבו, גילה פלינט, דוד טמיר, דוד אוחנה, דיגיטל, דיוור-סולל בונה, דינרס קלוב, הביטאט, הדסה ירדני החברה הישראלית לטרקטורים וציוד, החברה המרכזית למשקאות קלים בע"מ (קינולי, ספרייט, גרנד סיידר), הלן קרטיס, הרמן יעקבי וונדה סרברו ויצו. יוניות מונפורט(שטוק), חוה לפידות, טרוימף אינטרנשיונל, יהלי אדמתי ויוני בן שלום. יעל מאיר, יצחק רא, כספומט, לטה פרגמן, לופטהנזה, ליאורה רון, לילי צדיק, מגדל - חברה לביטוח, מלכה קלו, מפעלות דיסקונט, מפעלי עלית למען התרבות בישראל, נילי - אפנת כלי מיטה, נתן, סווי כהן, סולב, ספי מסיוק, עדנה גרינשטיין, עודד באומן, עזרא דבה, עירית שטראוס, עלית, עץ-הזית (כול), צולי קשת, צילה לביא, ציפי אהרוני, קומפיוטרלנד, קרנות הנאמנות, ראובן וימה, רובי מרלי, רוני כהן, רונית ברטוב, רותה כהן, רוזית כהן, רעני שובה, שטיחי ארבל, שירותי בנק אוטומטיים, שטראוס, שלומית גרטי, שמיל מעין, שרה גינדי שרי רכס, תמי פילוסוף, תמי שמחי תרצה פיין ועוד הרבה בדרך...

עוברים למשרדינו החדשים - בבית גיבורי ישראל רח גיבורי ישראל 127, קומה רביעית, תל-אביב 23594, טלפון: 268251

פרסום וימר יעקבסון טמיר בע"מ